

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СУДИЈА МИНКА КРЕХО: Добар дан, поздрављам Вас из Суда Босне и Херцеговине, ја сам поново судија Минка Крехо и ја сам и данас задужена да поступама по Вашој замолници о пружању међународне правне помоћи, саслушање сведока, господина Зарић Ристе. Овом саслушању присуствују поред мене поново записничар Миралем Дедовић, АВ техничар Џемал Фетаховић, психолог Одсека за подршку свједоцима Јасмина Пушина и колико сам упозната и психолог са Вашег одјела за подршку свједоцима је обавио разговор са овим свједоком. Свједок Ристо Зарић је приступио и ја сам извршила увид у његову личну карту из које сам утврдила његов идентитет. Господин је из Зворника. Личну карту је издао МУП Републике Српске. Јуче сам Вам заборавила нагласити да ћете Ви добити ове записнике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Записнике добро, добро.

СУДИЈА МИНКА КРЕХО: Заједно са заштићеном сведоцима, списком у затвореној коверти након ових саслушања. Ја сам свједока упознала са листом заштићених свједока и објаснила сам му шта треба да ради приликом одговарања на Ваша питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро хвала.

СУДИЈА МИНКА КРЕХО: Да ли имате нешто још?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево само да констатујемо.

СУДИЈА МИНКА КРЕХО: Је ли не чујете добро или?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ехо нам се јавља.

КОНСТАТУЈЕ СЕ да су приступили:

- оптужени Поповић, Грујић, Славковић, Кораћ, Филиповић и Драгићевић који су приведени из просторија Окружног затвора у Београду,
- Заменик тужиоца за ратне злочине Милан Петровић,
- Пуномоћници оштећених, адв. Драгољуб Тодоровић и Наташа Кандић,
- Браниоци адвокат Миломир Шалић, Перковић Мирослав, Ђокић Драган и Ђорђевић Мирослав, који се јавља и за адвоката Сташевић Слободана уз сагласност оптужених.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се главни претрес НАСТАВИ и да се у наставку доказног поступка саслуша сведок Зарић Ристо.

НАСТАВАК ДОКАЗНОГ ПОСТУПКА

САСЛУШАЊЕ СВЕДОКА РИСТА ЗАРИЋА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је тако колегинице?

СУДИЈА МИНКА КРЕХО: Да, да, Зарић Ристо је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро. Само да констатујмо да сам преко Службе обавештена да и овај сведок, као и онај јуче није тражио да буде саслушан путем видеоконференциске везе из безбедносних разлога, већ из разлога потребе посла, тако да ми данас нећемо га саслушавати према Законнику о кривичном поступку путем додељивања статуса заштићеног сведока, већ ћемо га саслушавати на основу члана 14. Закона о ратним злочинима Републике Србије.

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

Да се сведок Зарић Ристо саслуша путем видеоконференцијске везе на основу члана 14 Закона о организацији надлежности државних органа у поступку за ратне злочине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту сведок, да ли можемо да почнемо?

СУДИЈА МИНКА КРЕХО: Да, свједок је ту и испред њега је и текст заклетве.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, је ли можемо само да видимо сведока?

СУДИЈА МИНКА КРЕХО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се зовете Ристо Зарић, је ли тако?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте као сведок у поступку дужни да говорите истину, давање лажног исказа је кривично дело, нисте дужни да одговарате не поједина питања уколико сматрате да бисте се изложили тешкој срамоти, знатној материјалној штети или кривичном гоњењу. Сада ћу Вас замолити да прочитате тај текст заклетве испред Вас наглас.

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Заклињем се да ћу у свему што пред судом будем питан говорити само истину и да ништа он онога што ми је познато нећу праћутати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте чули имена ових оптужених, да ли сте можда у сродству или у завади са њима?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не, нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте, добро.

Сведок упозорен, опоменут, након што је положио заклетву, наводи:

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Још једном да Вас опоменем на те псеудониме које имате на том списку испред Вас. Ја ћу Вас сада укратко упознати са предметом наше оптужнице, ради се о кривичном делу ратни злочин против цивилног становништва које Тужилаштво за ратне злочине Републике Србије ставља на терет шесторици оптужених, а наиме, у питању су догађаји који су се одиграли на територији општине Зворник у периоду мај-јули 1992. године и то присилно преселење цивила из места Скочић, Козлук и Скочић 26.06.1992., а затим ратни злочини у Дому културе Челопек и на местима званим Економија и Циглана, па ћу Вас сада позвати да нам кажете прво укратко нешто о Вашим активностима, односно да ли сте у том периоду били у Зворнику и на којој функцији, на ком положају.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Генералије нисте узели.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То ће бити у коверти, то ће бити, да, да, није то проблем према Допунском протоколу не брините Ви ништа. Значи

укратко да нам испричате, где сте Ви били и да ли Вам је нешто познато о овим догађајима. Изволите.

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Прије свега желим да Вас упознам да сам прије рата радио у Служби државне безбједности у Центру Тузла, да сам из Тузле, у Тузли радио све до 11. маја, када сам изашао и дошао у Бијељину. У Бијељини сам остао скоро два мјесеца и био сам код свог колеге који је такође радио у истој служби и био смјештен код њега у његовој кући, имајући у виду све те околности које су се на тим просторима дешавале, да сам био код њега и да све негде до краја јула, почетком августа у том периоду, нисам био ангажован ни у једној институцији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли били у Зворнику у периоду мај-јули?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте били?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онда смо ми добили неке информације које ћемо сада морати ипак са Вама да проверимо. Да ли познајете Милорада Давидовића?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па реците нам, одакле га познајете, да ли сте га онда виђали у том периоду у Бијељини од 11. маја, можда у јуну, јулу те године?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Милорада Давидовића познајем од времена прије рата, с обзиром да сам ја радио прије рата у Служби државне безбједности у Бијељини, био сам шеф деташмана. Милорад Давидовић је тада колико се ја сјећам био командир саобраћајне полиције у Бијељини. После тога сам и ја негде 1989. године прешао у Тузлу, он је по мом неком сјећању такође можда у том времену отишао у Бијељину, за Београд и колико знам, био је негде ангажован у Савезном СУП-у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Како до када?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па до када је био у Савезном СУП-у, јесте га виђали после?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: У Савезном СУП-у откуд знам до кад је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га виђали у овом периоду мај-јули 1992.?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па видео сам га крајем јула у Зворнику или почетак августа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, испричајте нам то шта знате, када сте га први пут видели и уопште којим поводом долазите у Зворник. Изволите.

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: У Зворник долазим негде крајем јула, пошто нисам био ангажован, тамо сам се срео са двојицом својих колега који ту такође прије рата радили у служби, договарали смо се обзиром шта радити, обзиром да је и тада моја била нека, неко опредељење да се

не ангажујем више нигде обзиром на све оно што се дешавало. У том периоду на тим просторима је био и колега који је заједно са мном радио у Тузли, Горан Жугић и он је био ангажован једно време како би успоставио одељење, односно деташман Службе државне безбедности у Зворнику које је постојало и прије рата. Након почетка тих ратних дешавања, све се то распало и тако да то одељење није функционисало уопште. И ја сам од стране Жугића у пар наврата био замољен да ли би се ја прихватио да се формира то одељење и тако даље, ја сам био ту резервисан. Онда ми је он рекао да има потребе да се то ангажује, обзиром на његове контакте са одређеним функционерима из МУП-а Републике Српске тад са којима ја нисам до тад никога ни виђао, да би било добро да се формира то одељење и да имајући у виду и одређена дешавања у Зворнику, помињао ми је те одређене војне структуре које праве нереди и тако даље и на тим стварима смо разговарали и ја сам био доста суздржан око тога, тако да један дан ме је позвао да ме информише да би било добро да се формира то одељење и да се нађемо у згради Полицијске станице у Зворнику, где су иначе биле просторије Службе државне безбедности од прије и онда ми је рекао да се ту спрема једна акција око хапшења одређених војних структура које праве неред и тако даље, после тога ћу срести се и са господином.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро изволите наставите, кад је то, то је крајем јула је ли?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Колико се ја сећам крај јула, почетак августа али ја се унапред извињавам у тим датумима који су због временског периода, који су иза нас, могу и да погрешим па тако да немојте ме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте радили Ви крајем јула? Где сте запослени?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Нисам нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А мај, јуни?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Нигде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте ни плату примали нигде?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од чега сте се издржавали?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па од чега, ако сам био, живио сам код тог колеге два мјесеца у Зворнику, у Бијељини пардон, тако да потребно је тад било да имате ручак, ништа више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И када први пут виђате Жугића у том периоду мај-јули?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Негде у јулу месецу отприлике, сад крај је јула отприлике.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је Жугић радио крајем јула, где је он био? Је ли и он био без посла или је радио?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Сад ћу Вам објаснити, господин Жугић је био у Тузли такође са мном, и он је био начелник сектора Државне безбједности у центру Тузла.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: До када?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Исто ја мислим колико се ја сјећам да је и он из Тузле изашао негде можда крај априла јер сам ја после њега изашао и он је отишао и онда је после смо се видели у Зворнику у јулу месеца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да ли је он био у Зворнику можда у мају, јуну, јулу?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па не знам, ја мислим да је он у контактима са њим, углавном повремено долазио јер је он после, колико се сећам, родитеље који су такође му били у Тузли, да је њих сачекао и да их је њих пребацивао у Црну Гору и да је онако долазио повремено, да је углавном био на тим дестинацијама овде у Бијељини, ишао је и на Пале и контактирао представнике из МУП-а Републике Српске, обзиром да је и он био један од руководних кадрова у Центру Тузла и на тим адресама је углавном био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, наставите, он Вас зове шта, да Вас ангажује?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Да, да формирамо деташман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворнику?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: У Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јесте прихватили?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па тад још увјек не. Мислим то је била једна врло, бар за мене врло тешка ситуација у којој ја једноставно нисам могао себе да видим, обзиром ишчекивајући да ће ти сви сукоби који су започети кратко трајати и да ће се то завршити, то су отприлике нека моја, па и неких мојих колега била размишљања. Ја сам, рецимо, до јула месеца био у редовним контактима са колегама из Тузле обзиром да су негде до јула месеца и радиле телефонске линије, тако да сам у том интервалу углавном био и са њима у контакту, док то у априлу нису прекинуте везе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисам схватила, какве су то тешке ситуација које су Вас определиле да не учествујете, нешто сте почели.

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па рат једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само рат, ништа друго?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека конкретнија сазнања?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па конкретнија не, него једноставно све оно што се дешава, једноставно ко човек из сна да се пробуди, живи у неком времену које једноставно није ни помислио да може да живи. Мој ментални склоп тренутно, тада није могао да прихвати све оно што се дешава, наравно имајући у виду да у међувремену и родитељи на селу који су живели у Зворнику су избегли, па је и то додатно било

оптерећење да се и они смејесте и онда су се они смјестили код мог колеге у Зворнику и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте Ви имали кућу у Зворнику?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Моји родитељи су били у селу Незвук, недалеко од Зворника које је прво једно од села које је било спаљено и протјерано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте одлазили у Зворник онда у том периоду или не?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Само једном или два пута да видим родитеље, обзиром да је моје родитеље сачекао мој колега који је радио прије рата ту у Зворнику и сместио их код себе у стан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли познајете Грујић Брану?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из којих околности, из које ситуације га познајете?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Ја њега познајем још од прије рата, то је човек који се бавио и приватном делатношћу, а познајем и тај период да је био и председник општине, шта ли је већ све био. Конкретно не знам да ли је Извршног одбора општине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте га виђали у Зворнику или у Бијељини до јула месеца или у јулу?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не, нисам имао сусрета са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте виђали неког другог из власти у Зворнику?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неко војно лице или било ког неког званичника власти?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Нисам имао контакта уопште, нисам имао потребе јер нисам нигде радио, не знам зашто, шта би причали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А то кад Вас је звао Жугић, с ким сте се срели, само са Жугићем или је ту био још неко?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Само са Жугићем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само са њим?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Да. И онда ми је он говорио да постоје одређени проблеми ту у граду због одређене групације која је ту смјештена, да прави одређене проблеме, да је он био у МУП-у, да је разговарао са министром унутрашњих послова тад Мићом Станишићем, да то се мора рјешити и тако даље, да највероватније да ће се морати тражити негде нека помоћ специјалних јединица да се те групе разоружају и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли дошло до тога, шта имате ли о томе нека сазнања?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Тај разговор је био овако једно три, четири дана прије тога, онда сам поново позван у станицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: СУП-а у Бијељини?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: СУП-а у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворнику?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Да. Сад датум не знам, то је можда крај јула, да ли је почетак августа немојте ме држати, ја се извињавам ако гријешим ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Вас он то зове у СУП, а нема тамо никаква овлашћења, никакав положај, тај Жугић? Како сте то схватили?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па зове он мене, зове ме из разлога зато што смо колеге који смо радили до прије два, три мјесеца скупа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли Вас зове у неку службену или приватну посету у СУП?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Зове он мене са намјером да дођем ту и да је он добио овлаштења од министарства да се формира одељење, моли мене да он ту пошто је започео ту активност, да се и ја прикључим и онда све је то та прича у коју треба да се и ја укључим око формирања детаשמана Државне безбједности у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тај други пут, ко је ту присутан кад поново долазите?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Други, па када ја долазим, то је овако навече дан неки крајем јула и онда он мене обавјештава да ће те вечери доћи до одређених хапшења тих структура, да ће доћи колеге из Бијељине и тако даље и навече можда негде 8 сати и онда сам ја, тад долази Мићо Давидовић кога ја први пут видим од не знам ни ја колико година уназад и са Драганом Анданом кога исто први пут видим, јер га исто нисам познавао и он се представио да ради у МУП-у Републике Српске, да су очекивали и специјалне јединице МУП-а Републике Српске, да ће доћи до хапшења и тако даље. Ја сам само ту сједио и посматрао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте били ту те ноћи кад је било то хапшење?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Био сам то вече, сједио у канцеларији и само из разговора сам кратко закључио о чему се ради, ко су шта су, успут су ми објаснили да су ту структуре које праве неред, које држе пунктове, отимају аута, краду, малтретирају грађане и тако даље и негде можда иза пола ноћи та је акција кренула и хапсили су и у зградама где су они били смјештени и негде ујутру рано аутобусом их све транспортовали за Бијељину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се после дешава, имате ли нека сазнања о томе ко је ухапшен, зашто да ли је ту неко процесуиран? Колико људи?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Сутрадан обзиром на све то кад се дешавало, онда смо, сутрадан ме поново Горан Жугић замолио да

идемо у Бијељину да видимо доле све шта ће се дешавати око тих структура. Ја сам отишао заједно са њим у Бијељину и тад су сви ти који су у Зворнику похапшени били су у станици полиције у Бијељини у притвору, гдје су све били, њих је тад према оно колико сам ја био упознат отприлике око негдје стотињак, можда више не знам. То је била пуна станица и тако даље, да су ови тад помињали као вођу или команданта те јединице Вучковић Војина и тако даље и да је он исто приведен ту. Ту је била једна општа гужва, обзиром да је било јако пуно људи и тако даље, Горан Жугић је био ту у контакту са тим Мићом Давидовићем, са Драганом Анданом, ја једноставно сам био тренутно ту можда изгледа овако мало смешно, као посматрач свега тога. Нашао сам се у једној ситуацији коју ја довољно не познајем и не знам шта се дешава и тако даље, али ми је у тим кратким цртама објашњено ко су, шта су и да се тих структура мора рјешити и тако даље и у једном моменту је мене Горан Жугић замолио да ли би ја хтио да разговарам са Вучковић Војином тим и онда ја му кажем шта да разговарам, на које околности, немам ништа, мислим. И дај ти крени, почни пошто нема јако овде пуно људи можеш ти почети разговарати и тако даље и онда сам ја ушао у једну канцеларију гдје тај човек један сједи, везан лисицама. Ја сам исто био у једној врло смјешној ситуацији, почео сам тај наки разговор а не знам ни сам на које околности треба да разговарам и онда ко си, шта си и тако даље. Тад је он био врло, врло у једној ситуацији није могао да прича, говорио ми је да му је пукло ребро и тако даље. Све док сам ја тако разговарао трајало је неких сат, сат и по времена, онда улази сад у канцеларију тај неки од припадника специјалних јединица, почиње га тући, пребије му нос и ту је била нека крај моје приче с њим, обзиром да није био у стању да се може разговарати. После те све структуре, колико ја знам, преузели су припадници јавне безбједности гдје су их процесуирали, узимали изјаве, подносили пријаве. Колико је људи процесуирано и против кога је поднешена све пријава, то Вам стварно не знам рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како Ви то саслушавате као неовлашћено лице? Да ли сте Ви радник полиције?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па тако је испадало, и онда сам ја упозорио Горана Жугића, кажем ја опростите не желим ово да радим, прије свега, то не припада служби и да сам у њој званично јер служба у којој радим једноставно није ни стручна, а ни овлаштена по закону да то ради, да узимам сад изјаве да их даље прослеђујем и тако даље и то сам ја њему децидно био рекао да у овом не желим да учествујем, да једноставно нема никакве логике. Тако да је он то и прихватио, мада је то човјек што и брзо мисли и брзо ради, то је неко моје лично мишљење тако да то, његов однос и понашање није ме изненадило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се после дешава?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Све те групације су у Бијељини саслушаване, процесуиране, шта је све било, даљу судбину ја стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ваше радно место да ли се негде основало, шта је било, јесте ли прихватили неку дужност?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: После тога се ми враћамо у Зворник, обзиром да он и даље инсистира да се формира деташман службе и поново се вратили у те наше просторије које су раније биле кориштене од службе, то је било тотално девластирано, значи ту није било ни стола, ни столице, полупано, разваљено, касице разваљене, и тако даље. И онда ту су били договори шта и како, да ли имамо људи, кога можемо ангажовати и тако даље. У међувремену значи, од прије него што се заратило, била су још двојица колеге, један са средњом спремом, један са високом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко су ти људи?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: То је Ђокић Божидар, он је са средњом спремом био и Остојић Чедомир, и они су исто ту били и тако даље, и исто Жугић је њих молио да ли би хтели да се прикључе ту, и ту је начелно била постигнута нека сагласност, али то су све усмени разговори, мислим Жугић је био нека спона између нас, и он одлази Бијељина, Пале, контактира људе који су руководство МУП-а Републике Српске како да се то формира и тако даље. пошто сам ја инсистирао на тим формално правним стварима да би се формирало одељење морате имати Правилник о унутрашњој организацији, то ја нигде нисам видио и тако даље, и онда каже све ће то бити, углавном да се обезбједи сад ти неки технички предуслови, од канцеларија и све оне опреме која је потребна. И онда смо ето ту постигли ту неку сагласност да на томе радимо, а наша нека активност у оперативном смислу била је просто немогућа, јер нисмо имали ништа. Нити смо имали везу са ким да имамо контакте те званичне у служби, нити средства преко којих ћемо комуницирати, нити опреме у којим ћемо радити, и то је се састојало да то све обезбедимо и тражимо. Нисмо имали ни једно ауто, а прије тога смо имали два аута која су са почетком ратних сукоба украдена и тако даље, без ишта, ето једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па јесте ли прихватили неко место на крају?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па немате шта прихватити, једноставно можете ту прихватити, да, ето хоћу да радим, а после ћете бити озваничени, нема ту мјеста, једноставно ето у том, Горан је сад, њега сам видео као неког координатора који је исто, не знам како га тад назвати, ни шефа ни нешефа него, једноставно човјека који је задужен од представника из МУП-а Републике Српске да успостави тај деташман.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате Јекић Војислава?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не. Никада га видио нисам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули за њега?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Чуо јесам али контаката нисам имао никада. Чуо сам после рата, мислим, то име је овако често помињано и то ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У каквим сте Ви односима били са тим Жугићем, јесте ли у добрим или?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па онако, мислим, искрен да Вам будем, то је особа која је дошла на мјесто начелника Државне безбједности после вишестраначких избора, био је јако млад у том стручном смислу. Дошао је из Сарајева у Тузлу и што се тиче струке нисам имао неко високо мишљење, тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А на коме сте сада месту?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Тренутно сам на мјесту заменика генералног директора Обавештајно-безбједносне службе Босне и Херцеговине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то каже и овај Давидовић да сте то по функцији. У каквим сте односима са Давидовићем?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Тог човјека од тада никада нисам видио, ни до данашњег дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ево ја ћу Вам предочити сада неке делове његовог исказа. Он каже да сте Ви долазили у Бијељину са Јекићем и са неким из Кризног штаба Зворник, кад је он дошао ту негде јуни, јули, по задатку министра Булатовића из Србије, да помогне тамо у разоружању паравојних формација на простору Бијељине, Брчког и Зворника. Нас занима конкретно Зворник, и он каже да сте Во долазили једном приликом са неким из Кризног штаба и са овим Војом Јекићем, и тражили да се помогне у разоружању тих паравојних формација, јер су они ту вршили пљачке, отимачине, убијања, отргли се контроли и тако.

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Ја у тој функцији никад нисам долазио Мићи, да тражим његову молбу, јер ја нисам благе везе имао да тај човјек је у Бијељини у тој улози, то под један, могуће је да је, није могуће него вјерујем да је Жугић Горан био чест посетилац Бијељине и представника МУП-а Републике Српске и да је то та релација коју је можда и Горан могао да, пошто ми је то стално говорио да има потребе да се формира даташман, и тако даље, и да је и са тим захтјевом можда ишао. А што се мене тиче, никада ја се нијесам Мићи Давидовићу обратио за помоћ око дешавања у Зворнику. Јер нема никаквог основа, јер нисам радио, не знам по ком основу ја идем, шта тражим, мислим, у име кога тражим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ја Вам само предочавам да он каже да сте Ви са Јекићем дошли код њега, да ли је то тачно или не, не у некој функцији?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: То није тачно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није тачно. Ви кажете Јекића и не знате, никад га нисте упознали?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: То нема везе, никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он даље каже да, каже на дан пре поласка у акцију да су код њега дошли Јекић, Жугић и мисли Поповић из Зворника. Да ли знате неког Поповића из Зворника?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Поповића, тога имена се сјећам да је име које је везано за штаб територијалне одбране, али га не познајем овако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како га се сећате, из каквих ситуација, у ком контексту га се сећате?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Више из медија овако, с њим из тог времена нисам имао никаквих контаката, не знам, о човјеку углавном ништа рећи. Знам више из приче да је био ангажован у штабу територијалне одбране Зворник, шта, када.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приче, у ком периоду приче?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Прича о том периоду, отпочетка рата.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели тог човека?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли се сећате како изгледа?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, не знам ни да га сретнем сад можда, не знам да ли би га могао познати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па где сте га могли видети, кажете могуће да сам га видео?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па можда на улици негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па како бисте знали да је он ако га не знате?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па добро, можда сам, можда ми је тог човека неко и показао тада да је то тај човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Говоримо о крају јула?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Да, да, само о крају јула.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само о крају јула?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Да. Још сам ту тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже овај сведок Давидовић, да сте му Ви између осталог, каже «Јекић, Жугић и Зарић и ти из Кризног штаба причали нешто о том Поповићу»?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Ја не знам одакле, сјећање господину Давидовићу да ли га не служи или је пермутовао нешто. Што се мене тиче ја никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви никада.

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: До те вечери када је било хапшење, тада сам те људе и Давидовића видио и Андана и тако даље. До тада ја ништа ни у чему нисам, нити сам учествовао нити сам шта знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли чули уопште шта се дешавало у Зворнику?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Поновите, нисам баш чуо добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, да ли сте чули уопште шта се дешавало у Зворнику у периоду мај-јули?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па чуо јесам али после, мислим да је било ту одређених дешавања, притварања и тако даље, али о конкретним стварима стварно не знам, ништа друго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Давидовић да сте му Ви саопштили, Ви и Јекић, пошто сте били ту у СУП-у Зворник да сте директно имали сазнања да те «Жуте осе» покушавају да наметну власт, да ту нешто заузимају СУП и тако?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: То нема везе са мном.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Вјерујте, мислим да нема разлога да то не говорим, са задовољством би Вам то рекао, али не знам на основу чега, јер мене нема ту, мислим, шта, ни у каквој ја улози нисам, као човјек да радим у једној институцији која се бави одређеним стварима, да могу да идем и тражим помоћ на те околности, да дајем процену шта се дешава, мислим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је управо рекао да сте Ви човек који би могао да нам да доста информација из прве руке, везано за Зворник. Он каже да је Жугић био шеф ДБ-а у Зворнику у том периоду.

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Знате шта, шеф ДБ-а у Зворнику није могао бити ни Жугић јер није постојао тај деташмант тамо тренутно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па није он једини који то каже, има још сведока.

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Молим?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажем, није он једини сведок који то каже, за тог Жугића.

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па добро, Жугић је био ту у тој причи, можда је, ја сам шеф Државне, ја то покушавам. Он је био сво вријеме у активностима да се формира то одељење, али он није имао никада и нормално био он везан и за те политичке структуре имајући у виду да је и дошао на мјесто начелника Државне безбедности у Тузлу, после тих избора, тако да ми је то логично да је он обилазио те адресе све од МУП-а и тако даље, ја то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже Давидовић да му је управо Јекић рекао да су у Дому културе у Челопеку неки људи убијени, и ми смо га питали да ли му је то неко из Зворника помињао, он управо тада каже да би било корисно позвати Вас, јер сте Ви били заменик Жугићу?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Замјеник, па то мјесто уопште по систематизацији нити постоји, нити је постојало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисмо ми говорили о систематизацији, он је само рекао ту, ја Вам преносим како он каже, предочавам, заменик Жугићу и каже, кад смо дошли у Зворник, поставили смо Ристу Зарића за шефа детачмана ДБ-а и неког Марковића из Бијељине?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Ко ме је поставио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па Давидовић каже.

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Он ме поставио?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже ми смо поставили. Ја Вам предочавам како он говори.

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Добро, добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И неког Марковића, има ли неки Марковић из Бијељине?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Никада чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Који је био заменик командира станице у Бановићима, јесте ли чули за тако неког? Тада је био каже нераспоређен у МУП-у Бијељина?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: За Марковића не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И каже да сте Ви и тај Марковић задужени да утврдите све чињенице ради процесуирања тих људи који су ухапшени. Јесте ли добили неку функцију након тог хапшења, неки задатак, нешто?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Ма какву функцију, то је опет остало, остали су због Жугић и ја и да се проба успоставит тај деташман, никакву функцију, ја, сад ми је све смијешно, мислим, изјава Давидовића, постављам га, како ће он, мислим он прво колико видим да нема везе како функционише служба и ко кога може да постави. То је ван памети, мислим, говорим сад о Служби државне безбједности, а о том Марковићу не знам, непознато ми је презиме, а да ли је, било је ту смјена после тога и начелника и командира и тако даље, али ми Марковић непознато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви чули у разговорима са тим Жугићем и тим Давидовићем тих дана да су били неки почињени ратни злочини на територији Зворника? Састајали сте се ипак, једанпут, два пута, како Ви кажете?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Да, састајали смо, они су углавном причали о тим формацијама које су урадиле свашта и убиства али нису ми помињали конкретно шта, гдје, на ком мјесту, углавном је то била прича да злостављају народ, да отимају, да успостављају пунктове, да краду, да пљачкају и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А убиства каква поменусте?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Говорили су о убиствима али не конкретно гдје, шта и како. Знам ја на шта мислите Ви, и на Челопек и тако даље, то сам ја све после чуо а и са овијех позиција данас, кад говорим и функције коју сад обнашам, то ми је далеко ближе и ту би се овако сад могли умијешат ти утисци, тако да, сад много ствари има које су ми познате у Босни и Херцеговини али од раније ми нису биле познате.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате ко је Гогић Милорад?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Гогић. Познато ми је али уз неку подсету, не знам. Не бих Вам сад могао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из Лознице неки боксер, да ли Вам је сада познатије?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Он је могуће да је био у резервном саставу полиције зворничке, јер је он преводио групацију која је после хапшења ових «Жутих оса» такође била да ли протјерана и отишла из Зворника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате то, одакле Вам та сазнања када нисте у Зворнику?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Био сам ту, био сам ту, то се дешавало после тога, после хапшења «Жутих оса».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А од када је тај човек био на тим просторима, тај из Лознице?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Вјероватно отпочетка рата, мислим не знам тачно. Он је био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули за неког Пантелић Милоша, полицајца неког?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ништа?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Никад чуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каже тај Гогић Милорад који је имао ту јединицу, да је он био под командом Пантелић Милоша и Горана Жугића, који је био шеф ДБ-а у Зворнику?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: То.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви то не знате?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не знам како би могао бити под командом Жугића, то ми није јасно, ја не знам како се Жугић коме представљао али ако је се претстављао у име службе Државне безбедности, то је ван памети, јер то тад није постојало ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Вам је познато нешто о исељавањима са територије општине Зворник, муслиманског становништва? То док сте били у Бијељини, то није баш тако далеко.

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па познато ми оно што сам могао да чујем, оно медијски да пропатим, у тој мери.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Са Жугићем о томе нисте разговарали?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А са овим Давидовићем?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта је на крају било, да ли сте прихватили то место или не, нисам схватила?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Нисам ја то мјесто могао да прихватим јер.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте прихватили?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па Жугић је још ту био и онда је постало још, прошло је јако пуно времена да се створе неопходни услови да би се могло нешто формирати у Зворнику и то је трајало све до краја 2002., и почетак 2003.године, гдје су се тада донели наши ти нормативни акти

у служби Државне безбједности гдје је упостављено између осталог и одјељење у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Десет година је требало да се успостави?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Како десет година.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 2002., сте рекли 2003.?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Пардон 1992., 1993., пардон.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли сазнања да ли је тај Жугић могао да обавља нека привођења неких људи на територији општине Зворник?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па оно лично мислим да не, мислим, како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Немате сазнања?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: То може само полиција да ради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислите на Јавну безбедност?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли питања?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Имам пар питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Господине Зарићу, у ком то периоду служба Државне безбедности није имала своје оделење у Зворнику?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Од када до када?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: У формално-правном смислу ја сада не могу рећи, да ли су правилници донешени негде крајем 1992. и тако.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Нисам разумела, у ком периоду није постојало оделење службе у Зворнику, од када до када?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, фактички није нико био, нити је радио у њему сигуран сам од почетка рата па ево ајде да сада узмемо да је то крај јула, почетак августа.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи у тих неколико, три, четири месеца је ли тако?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Није имао ко да ради, није било људи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми, да ли је из неког другог центра опсервиран Зворник у том периоду?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па ја не знам за то, да је био опсервиран, онда неко мора бити са тих простора да би опсервирао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Значи мора постојати оделење да би то подручје било покривено?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Мора бити одјељење а то одјељење мора опет бити везано за неки центар, а у то време немамо ни центра, за кога би било везано.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: А реците ми за, да ли сте чули за неког Марка Павловића из тог периода и везано за та дешавања у Зворнику?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па то што је и претходница ме питала, то је тај Поповић, јел тако?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Да.

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Ако се ради о истој особи.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Како сте сада то повезали са тим Поповићем?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па повезао сам јер то име у задње вријеме од како траје тај процес се помиње, како се звао у Зворнику а како је право име.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Реците ми за Челопек, кажете чули сте касније, тек после свих ових дешавања, јел тако?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Кад сте то први пут чули?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па добро, можда и у том периоду да сам овако у разговору са појединцима, али највише детаља сам сазнао радећи и ове послове које сад радим, и после рата и имајући у виду да агенција у којој радим истражује и те активности поратне.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Јесте ли дошли до, пошто кажете на томе сте радили, јесте ли дошли до информација ко је оформио такав један затвор?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Таквих информација не, оно што имам ја бих волио да разлучимо, врло ми је тешко са садашње позиције то говорити и онда не би био у улози свједока него човјек који је обављао те послове да могу да нешто кажем, а да је то чисто оперативни податак који агенција прикупља.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Па мислим шта, радили сте на томе а нисте дошли до информација ко је оформио затвор? То је нешто од чега се полази, када се на нечему ради.

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Само да разјаснимо ствари, служба Државне безбједности значи Републике Српске законом била је ослобођена било каквих активности, односно све је било пребачено на Јавну безбједност да прикупља податке о ратним злочинима, то је била наредба и Министарства унутрашњих послова, и уопште се тиме нисмо бавили.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ОЛИВЕРА АНЂЕЛКОВИЋ: Добро, хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А јесте ли чули на неког Репића?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте чули?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: У то време кад су хапшени, па то док сам кратко разговарао и са његовим братом, онда ми је он говорио да има брата, да је забринут за њега, да ли ја знам гдје је он и тако даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, шта сте, јесте ли нешто сазнали, јесте ли чули?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па ништа шире, него једноставно да је у тој фораџији, да му је, тај ми је брат његов причао о њему, да је говорио чак да је нешто болестан, али ја сам стекао утисак да је чак и наркоман био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па је ли и тај брат ухапшен, тај Репић, или само тај војник?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Био је и он ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате где је био ухапшен?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Како, на ком мјесту?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не знам гдје је био ухапшен, а знам да је у Бијељини био приведен, а гдје је ухапшен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате да су неки ухапшени можда у Србији па доведени у Бијељину?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не знам то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Шапцу негде?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не знам. Могуће је, куда су све ти припадници ходали, где су били, врло реално да и на тим просторима неко био привођен, а гдје је ко ухапшен и ко их је ухапсио и ко их је довео у Бијељину ја то стварно немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате, да ли је имао неки контакт Жугић са Кризним штабом?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Могуће, мислим то не смијем да тврдим, обзиром на профил особе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли Вам је познато нешто, неки термин Привремена влада, нека таква институција?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па добро, тај термин је био познат у том времену за све просторе на, широм Босне и Херцеговине, обзиром на тај неки почетак рата, да су то биле све неке привремене владе, кризни штабови, не само у Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта можете да нам кажете о односу полиције и тих привремених влада као неки опште познати термин тамо, имајући у виду Ваше образовање и Вашу функцију, не питам Вас као грађанина који се задесио на тим подручјима, него човека који би требало у то да се разуме?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Ја не знам како су тада у тијех неких четири, пет месеци функционисали, обзиром да почетком рата је требало да се устроји та организациона структура МУП-а Републике Српске, и кад су се који центри формирали, значи то је зависи од мјеста до мјеста, неки центри су већ били у свом пуном капацитету који нису трпјели та ратна раздвајања, рецимо Бања Лука је имала у старту свој центар, Приједор, Добој.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Каква раздвајања?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па ратна, када је почео рат у Босни, знате да је се полиција подјелила, да је дошло до одвајања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На то мислите? Па добро, да ли знате у Зворнику како је било?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па у Зворнику знам да је била станица полиције која је, значи прије рата припадала у том ширем организационом смислу центру Тузла. У почетку рата онда се ствар мијења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се мења, коме припада?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Онда они, онда ја сада не знам како је текао њихов процес устројавања, имате само полицијске станице, тада је, сада не могу свих детаља да се сетим кад је донешен Закон о министарству унутрашњих послова Републике Српске, када је формиран центар у Бијељини, то не знам и по успостављању тог центра у Бијељини онда та станица је била везана за центар у Бијељини, са којим датумом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А пре тога, пошто нема више контакта са Тузлом, да ли је тако, то је одсечено?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава у том периоду док није припала Бијељини, коме та станица полиције припада?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Е то Вам не бих знао рећи, мислим то би требало да знају ти људи који су руководили том станицом, шта, коме су они везани, јесу ли они имали у старту ту неку комуникацију са МУП-ом, централом, како је то функционисало, они су имали тај систем депешни који их је обавјештавао, али то стварно не бих могао да знам, ко коме је био подређен, надређен, ко кога обавјештава и на који начин, и какав је однос полиције са локалним структурама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питам Вас да ли знате какав им је однос са Привременом владом, то Вас питам?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Е то не знам, не знам какав им је, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Идемо даље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Господине Зарићу, шта сте Ви радили до 11.маја, нисам сигуран да сам Вас добро схватио, у Тузли?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: У Тузли сам био један од шефова одјељења у Сектору Државне безбједности.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А шта је то било у Тузли тада у то време, да ли је то био Центар безбедности где су биле и Јавна и Државна безбедност, у једном центру?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: То је био Центар служби безбједности, тако се звао, који је у свом саставу имао Сектор Државне безбједности и Сектор Јавне безбеједности.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да, да. Да ли је општина Зворник била унутар Центра службе безбједности у Тузли, у то време?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је био деташман, или што је већ, Државне безбедности у Зворнику пре рата?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Јесте.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате ко је био пре рата, до почетка избијања рата, ко је био начелник тог деташмана у Зворнику?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Био је Чедо Остојић, који је, малопре сам га поменуо, значи био је он, било је још тројица колега који су бошњачке националности и био је још један колега Раденко Џихић који је нажалост погинуо у јуну мјесецу у ауто у једној засједи између Милића и Власенице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Остаје ми нејасно, да Вас Жугић, да Жугић од Вас тражи да обавите разговор са Вучковићем јел тако?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Да.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: А ако сам Вас добро схватио, Ви рекосте да ништа нисте знали, ни на које околности да саслушавате?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Управо тако, мислим мени је била јако смјешна ситуација.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли Вам је пружио икакве информације претходне, ко је, шта је и тако даље?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, управо сам му ја то и рекао, ја једноставно нисам хтио да правим од себе будалу тада, морам да будем упознат са свим, да знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате ко је Вучковић био у то време?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па био вођа те јединице.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тако је, вођа те јединице и сад Вас Жугић шаље да испитујете вођу јединице, вођу јединице, не неког тамо припадника, не знам ни ја, него вођу јединице, а да никакве претходне информације на тему разговора немате? Мени то баш није јасно искрено да Вам кажем.

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па није ни мени тада било јасно, колико год то сада звучало смјешно, тако је тада изгледало.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па кога је он саслушавао онда, ако сте Ви саслушавали Вучковића?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па није никог, одао од врата до врата, била је то врло овако, ајде да не кажем за мене чудна ситуација, то је пуна зграда особа приведених, пуне канцеларије и тако даље.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли знате да је, да ли је овај тада Марко Павловић такође ухапшен?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Да, то ми је Жугић рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Тада?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Да. Не тада, то је после ја мислим било.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: После, касније?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Касније.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Хвала.

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: И он је брзо пуштен јер је после тог привођења оно колико знам, доживјео не знам ни ја, имао је неких здравствених проблема, па је одведен у болницу, неке нападе је имао, да ли је епилепсије и тако даље, и на томе се то завршило.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта Вам је рекао Жугић, зашто је приведен тај Марко Павловић?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: По наредби министра Станишића, шта, због чега, немам појма, ја сам се крстио, мислим вјерујте, онда сам видио да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сте се крстили?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па једноставно Жугић је био у тој некој улози, он је био на вези са Станишићем и тако даље, и да је само рекао да је по наредби министра Станишића ухапшена та особа и тако даље, и након два дана, ја мислим, отприлике и пуштен, он ми је говорио исто да је имао изузетно, кад је саслушаван имао здравствених проблема, да болује од епилепсије и тако даље, ја мислим .

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па да ли га је он саслушавао, Жугић?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не бих рекао, могуће да је и он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па зашто, због чега?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па не знам, да ли због, на околности хапшења те групације, да ли је то или због нечег другог, стварно не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не разумем, како хапшен због околности хапшења?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, ето, ја не знам ни ко га је ухапсио вјерујте, је ли га ухапсила полиција или, шта, како, немам појма.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па шта Вам је рекао Жугић?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па рекао ми је да је ухапшен по наредни министра МУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А због ког кривичног дела?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па не знам. Смјешно изгледа али немам појма. Исто као што нисам знао по ком кривичном дјелу се хапсе и ове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд Ви знате да то нама смешно изгледа, то што Ви сведочите?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па смјешно је то, смјешно је мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Вама је смешно, добро. Ево тужилац ако има питања изволите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ви кажете да сте отишли из Тузле за Бијељину и нисте се нигде ангажовали?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ко доноси одлуку о Вашем неангажовању, Ви сами?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Ја. Ја сам изашао из Тузле и улазим у, долазим где долазим, рат почиње и онда шта, онда сте човјек који једноставно размишља шта чинити даље, куда.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесу ли и други могли да донесу самосталну одлуку да се нигде не ангажују?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Могли су. Мислим, није нико присиљавао, али то су биле тешке одлуке шта урадити, размишљате о себи, о родбини, о дешавањима, о глави, о животу и тако даље. то су времена у којима једноставно не знате како да се понашате.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разумео сам Вас да је подручје Зворника било у Вашој надлежности док сте били у Тузли?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Да.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Па како сад то видите да Ви који сте били надлежни за Зворник, доносите одлуку самостално да се не ангажујете нигде, па ни тамо где сте се, да кажемо дислоцирали?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па видите, ја сам био у Тузли када су кренули ти ратни сукоби, и на том и на подручју и Бијељине и после Зворника, и тако даље, и док сам радио ту, код мене су долазили и полицајци, Бошњаци, обзиром да сам неке познавао и тако даље, који су напустили Зворник, дошли и тако даље и коментарисали као људи шта се дешава, куд, шта, како и онда сам био у Тузли до тох дана, ето до можда дан, два, где се после врло тешко могло изаћи, после те колоне која се десила и тако даље.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Рекосте у свом исказу да сте одржавали везу са колегама из Тузле?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Јесам, јесам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са којим?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Све док су.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: До ког периода, које су то колеге?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па било је јако пуно, ево и данас дан радим с неким од њих.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Можете ли да кажете некога, ми неке познајемо лично а неке овако преко списка, па можда би?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па рецимо Ивић Томислав, па Пејић Милорад, који, додуше тај момак је отишао вани, тада је он напустио Тузлу негде у августу-септембру мјесецу, али са Ивић Томиславом најчешће обзиром да смо били блиски и тако даље. Чуо сам се још са многим од њих, док су радиле линије.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: О чему сте разговарали када сте се чули, о службеним пословима или о приватним?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па разговарали о дешавањима шта се дешава, куда, мислим, о службеним пословима слабо је ко тада озбиљно разговарао, разговарате шта се дешава да видимо шта чинити сам са собом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте разговарали о 15.мају 1992.године и дешавањима тога дана?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: О 15., да чули смо се, и причали то што се дешавало, телефоном нормално.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Колико сам Вас разумео, Ви неке људе с којима сте се срели нисте добро познавали, или Вас они нису добро познавали као овај Андан, јесам ли Вас добро разумео?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Драган Андан?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да. Или сте се знали?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Њега први пут видим, он је радио у Сарајеву прије рата, и њега тај дан, то вече први пут видим човјека који једноставно се представио да је он, именом и презименом.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Ми смо из исказа сведока Давидовића, схватили да је била та акција изузетно тајна и ако се ви међусобно саговорници слабо познајете, или први пут видите, како објашњавате то да су пред Вама они разговарали отворено о извођењу те акције?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па они су дошли ту у канцеларију, сјели и нису ни излазили из ње док није акција почела и ту смо сједили тако да то рећи то преда мном и није био проблем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: За Вас који радите у тој служби, јел то било чудно?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Пазите.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли бисте Ви о некој тајној акцији разговарали пред непознатим човеком, или пред човеком кога слабо познајете? Или ипак само пред поверљивим људима које добро познајете?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па ја мислим да је Жугић знао за ту акцију и да је он са њима разговарао, и кад и како, да сам ја у том моменту био упознат с њом, мало ме не чуди имајући у виду да је ето Горан мене стално молио, дај требало би се ангажовати и тако даље, тако да сам ту сједио сво време и када је акција почела, чудио би се да су дошли дан, два прије па ми рекли, онда, о конкретном извођењу акције.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Зашто Ви идете у Бијељину из Зворника када се десило то хапшење? Употребили сте израз, односно реч посматрач, ја сам ту био само посматрач, зашто посматрач иде у Бијељину?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па идем по буквално молби Жугића, он долази и каже, ајде молим те идемо доле да видимо шта се дешава, шта се ради, хоће ли се ти људи процесуирати и тако даље, и ја успут док се возимо до Бијељине ја њему причам ове основне ствари зашто, мислим, зашто ја идем и по ком основу, али он је такав човјек био, који једноставно, идемо да видимо шта је и како.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Добро, то успут да ли Вам је рекао због чега су неки ухапшени и шта ћете Ви тамо да радите, конкретно хоћеш ли ти имати неко задужење?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Мој утисак је био да је он хтио да се наметне и представницима МУП-а, као нас припаднике Државне безбједности који ћемо ми, ето, кренути да радимо и да формирамо одјељење, то је мој овако утисак, једноставно нас уведе у неку причу, то је мој неки лични дојам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Кажете Ваше испитавање Вучковић Војина трајало је приближно сат и по? Која је то тема била у том разговору, да ли само његова жалба или сте га и Ви нешто питали, ако сте га питали, шта?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Питао сам и ја нормално. Питао сам га ко је, шта је и тако даље, он је мени говорио и одакле је и.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте га питали одакле је дошао, где је дошао и чиме се бави?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Питао сам га, али је он био врло у једном специфичном стању, мислим то је, прво био је везан па су му, да ли је он сво вријеме од момента хапшења нису му скидане лисице и тако даље, жалио се мени да му је пукло ребро, да су га тукли, врло је тешко причао и онда оно колико сам могао да успјем, да је он дошао да помогне српском народу, да је негде са подручја, околина Београда, да је прије тога био негде по Шведској, овако то мени превејава и онда то су, мој разговор није уопште био онај какав би требало да буде, да је то разговор са циљем да се узме изјава на одређене околности, под одређеним, што би рекли, циљем, за одређено кривично дело. Јер ја нисам имао апсолутно ништа пред собом, до тих неких овако неуобичајених, да уђе специјалац, онда истуче врати се и онда сам ја рекао Жугићу.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је он Вас питао шта ми стављате на терет?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не. Био је у врло једном очајном стању тад. После тога шта су с њим радили, ко је наставио, ко је од њега узео изјаву то стварно не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Разумео сам да је то ипак трајало, у вези са тим ухапшеним људима и Вучковић Војином у Бијељини, па ме интересује када сте се вратили поново у Зворник?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Истог дана негде.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Са ким сте се вратили?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Поново са Жугићем.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте можда упознати са судбином Јекића за кога Вас је питала председница већа?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Чуо сам из медија да је тај човек прије не знам ни ја колико година, да ли погинуо.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Док сте радили у Тузли, јесте ли одржавали контакте са неким службама ван подручја Босне и Херцеговине?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Са службама?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да.

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па то је било тада је била Југославија јединствена, то је било нормално контактирати са Србијом и са.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли сте некога упознали од тих са других подручја, са других република, у то време у оквиру СРЈ односно СФРЈ?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, не знам, био сам, рецимо на курсу у Београду.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Мислио сам да ли сте упознали неке људе из те службе који су на пример са подручја Републике Србије или Републике Хрватске, а да сте и потом, или евентуално чак и данас са њим у контакту?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па и данас имамо контакте, а тада имали смо контакте, дајте нешто конкретно, не могу сада да се сјетим кога бих Вам издвојио као познаника. Ако можете конкретно.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Када сте се вратили после у Зворник, шта сте радили, јесте ли били ангажовани било на ком месту или сте опет били по својој одлуци слободни или можда сте донели другачију одлуку?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Када смо се вратили онда смо прво кренули да видимо где ћемо радити, то је било, канцеларијски простори су били у једном ужасном стању, прво смо тражили начина како доћи до стола, столице, нисмо имали компјутер, ни писаћу машину, ништа апсолутно, ни аута, ни везе с ким имамо везу и тако даље, тако да то су ти неки август, септембар, наш рад је био на том.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Јесте ли упознали Маринка Василића у Зворнику, а ако јесте када?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па у то вријеме ето, крај јула сам га виђао и тако даље, он је био тада ја мислим начелник станице па је онда после смјењен.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је било ту неко лице из те или сличне службе по презимену Мишић или Машић?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Никад чуо за то.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли сте одржавали контакте са командом Зворничке бригаде, знате ли ко је био командант?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Нисам ни са ким био тада у вези, не знам тачно ни када је формирана.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Да ли је Ваша служба одржавала, да ли је Жугић био?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па могуће, могуће, али ја тада нисам познавао никога, не знам у то вријеме ни ко је био командант, и када је се формирала, обзиром да је Војска Републике Српске се формирала негде ја мислим у мају мјесецу, када је Зворничка бригада, то не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: А да ли је можда ишао на неке састанке у бригаду?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Жугић?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Жугић.

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Нека размена информација?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Могуће да ја не знам, али нисам упознат.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Није Вама познато?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Није.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: У документацији дневних извештаја помиње се Горан Жугић, помиње се Маринко Василић, помиње се Марко Павловић, Брана Грујић, да су одржавали заједничке састанке и били позивани у команду од стране команданта Штаба бригаде, дакле Видоја Благојевића, да ли Вам је нешто у вези с тим познато?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не знам.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: О теми или о проблемима о чему је разговарано?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Жугић о томе ме није никада обавештавао, мислим не знам, не знам који је само период у питању?

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Период прва половина августа, када сте били Ви у Зворнику?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не знам, могуће је али, он ме о тим састанцима није упознао, о садржају, шта су разговарали.

ЗАМЕНИК ТУЖИОЦА: Хвала лепо, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па добро, сада ми опет није јасно, ко сте то «ми», кажете, сад тражимо столице, враћамо се у Зворник, ко то ми, Ви и?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Из службе, из СУП-а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви и Жугић, да ли је тако?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Жугић, па рекао сам Вам, био тај Божидар Ђокић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Ви на ком радном месту, Жугић на ком, у августу? Враћате се, ови ухапшени, Ви се враћате у Зворник, и шта сте сада Ви ту, тражите столове, компјутере, као шта?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па формално-правно ево сад Жугић је тај самозвани шеф.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Самозвани шеф?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па ајде тако да кажем, јер обзиром да је та прича око формирања поновног деташмана је кренула, која мора да има неке формално-правне претпоставке, и то је особа која је дошла ту да увезује, да тражи људе и тако даље, јер ми је говорио да су му то рекли из МУП-а, да је остварио контакте тада и са тадашњим шефом Службе државне безбедности, да га је замолио и тако даље, ето то је та улога коју он има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Ви, Ваша улога?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па улога најобичнијег радника, никакве друге.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био тада начелник ДБ-а у Бијељини, у том периоду, крај јула, августа?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: У Бијељини не знам ко је у то вријеме могао бити, и то је било, пошто је Бијељина имала свој деташман и то је било у фази тог формирања, ко је тада био, не бих Вам знао рећи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је имала Бијељина деташман у мају, јуну?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како то Зворник није имао а Бијељина имала, како то, баш само Зворник да нема?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Није, Бијељина је била, имала је она у формирању, није имала исто као Зворник.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како можете да нам објасните ову изјаву Давидовића, да је он тражио, каже, да Ви будете на челу ДБ-а и пошто сте раније радили у деташману у Бијељини а нисте били у СДС-у, да ли је то тачно, нисте били у СДС-у?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Нисам никад, не само у СДС-у него у било којој странци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда каже он Вас је поставио за начелника по налогу шефа ДБ-а из Бијељине?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Шефа ДБ-а из Бијељине?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, по његовом налогу, да Ви сада будете шеф ДБ-а у Зворнику.

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Прво, ако се формално-правно гледа по наредби, не знам шта је, шта је Мићо Давидовић, то мени и данас дан, ево сад кад причамо у каквој је он улози, шта, ко је, да он може то да уради.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ма да ли је урадио, нећемо сада причати да ли он може. Да ли је он то урадио, да ли је тачно то што он говори?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Немогуће да то уради он, немогуће, није уопште могуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, да ли је могуће да Ви некога испитујете без овлашћења, па испитујете, у пракси?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, ето могуће је тада било, зато и нисам наставио испитивање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, онда је могуће и ово да је тада могуће.

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, добро, ето, све је могуће, да је неком рекао, хајде постави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја сам схватила од Вас да је у том периоду све могуће, да буде као што није формално-правно могуће?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, нажалост.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је онда могуће да он то уради, иако формално-правно није могуће?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, не знам само како, преко кога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па, ја Вам сада кажем шта он каже. Да ли сте добили неко решење касније у августу, септембру?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Какво решење, решење сам тек добио 1993. године.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли сте примали плату у августу, то када тражите столове, компјутере и то? Да ли сте почели да радите фактички, ако не формално?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, почнеш да радиш, једноставно то је била служба која је била апсолутно прихватљива и због тог рата, једноставно није учествовала у ратним сукобима и то је једно опредељење, хајде да се остане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Када је сведок дошао, када је дошао сведок у Бијељину, да ли је постојао МУП Републике Српске?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: МУП, па он је формално постојао, не знам када је он законом озвученичен.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Где је имао седиште МУП Републике Српске?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Немојте ми узимати за реч, да ли Пале или Бијељина, то нисам сигуран.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је постојао Сектор државне безбедности?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Јесте.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је био шеф?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Драган Кејац.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Кијац? А да ли се он нешто питао у вези са постављањем тих деташмана?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, морао је, Жугић је говорио да је био и са њим и да су говорили о успостави тих организационих јединица на терену, тамо где их нема, где нема људи, где нема потребне инфраструктуре и тако даље.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли сте се информисали, по ком основу, казали сте да је Мића Давидовић из Савезног СУП-а, по ком основу долази у Босну?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Појма немам, верујте ми.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Зар Вам то није било чудно, ипак сте Ви полицајац?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, чудно ми јесте, али шта, сада не знам ко га је звао нити због чега.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ко је био начелник Сектора државне безбедности у Тузли, пре него што сте Ви изашли из Тузле?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Горан Жугић.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Он је био начелник сектора?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли сте Ви у то време били војни обвезник, где сте били војно повезани?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, ми немамо, ако смо припадници службе, онда смо у тим приликама.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Југословенски, јесте, али интересантно да Вас нико тамо не дира два месеца.

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, не може дирати, ми смо имали све службене легитимације које смо носали наредне две године у рату, које су биле прихваћене и на крају крајева, радили смо по законима из бивше Југославије.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И колико сте остали у Зворнику после овог хапшења?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, негде можда једно четири, пет месеци, онда се после отишло у Сарајево.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А шта је овај Новић био, Срдоје Новић у то време?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Није ништа.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ништа није био?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Срдоје Новић је био подсекретар Државне пре рата и био је смењен после вишестраначких избора.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А да ли сте уопште добили решење неко за ово постављање у ДБ Зворника?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Никада? Које Вам је после радно место било?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Радник Службе државне безбедности, ја мислим да у Одељењу Зворник, то је могло бити, хајде негде можда крајем 1992. године.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: А после?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Како после?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: После Зворника, где сте радили?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: У Сарајеву.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: У ДБ исто?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Добро, немам више питања, хвала.

НАТАША КАНДИЋ: Када сте дошли у Бијељину, да ли постоји нека Национална безбедност у Бијељини?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Тако је се, Служба националне безбедности, тако је се звала по закону, односно Служба државне безбедности, која је мењала име у Службу националне безбедности.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли је постојала, да ли је била у Бијељини?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Није била у истој, била је у статусу, не знам тачно када је успостављен тај центар, али је била у фази формирања негде, ја мислим од јуна, јула и тако даље.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли познајете Драгу Вуковића?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Да, познајем, и он је био у формирању тог Центра Службе националне безбедности.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте били у контакту са њим тада?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Нисам.

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Нисам га уопште познавао, ја сам само био у контакту са овим колегом, био код њега кући. Драгу Вуковића ја нисам знао, јер је он са подручја Сарајева.

НАТАША КАНДИЋ: А када сте дошли у Бијељину, да ли сте сазнали ту шта се ту догађа, шта се догађало после ту, ко је Маузер, ко је Војвода Благојевић, да ли сте их знали?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Никога нисам знао, али сам са овим колегом код кога сам био у стану, били смо јако добри, онда ми је он причао сва та дешавања, ко је био ту, шта је радио, шта се све, мада је тада било када сам ја дошао, било је мирно, релативно мирно.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте излазили на улицу?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Врло ретко, скоро да никако, јер није једноставно нисам имао жељу да изађем.

НАТАША КАНДИЋ: Реците ми, када прелазите у Зворник, да ли добијате Ви информације шта се догађа у Ђулићима, Јусићима, шта се догађа у Бијелом Поточу?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, знате шта, имате те информације овако, чујете од појединог грађанина, као и о многим, зависно где се та дешавања ратна збивају и онда чујете, дејства су на том и том подручју, спаљено село ово, спаљено оно и тако даље, то на крају и.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сазнајете да се догађају ратни злочини?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Да, после.

НАТАША КАНДИЋ: Како после?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Мислим, мислим у то време, те појединости не знам шта се дешава, али после тога се сазнаје све шта се дешавало.

НАТАША КАНДИЋ: Када после?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, након, рецимо, годину, две дана, а данас понајвише о детаљима.

НАТАША КАНДИЋ: А кажите ми, тада, почетком јуна, да ли Ви одлазите у Зворник или први пут како кажете крајем јула?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Како рекосте, који месец?

НАТАША КАНДИЋ: Јуни.

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Ја сам у јуну, мене у Зворнику нема.

НАТАША КАНДИЋ: Нисте уопште тамо?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не.

НАТАША КАНДИЋ: Али, ја сада лаички не знам, ако је неко припадник Службе државне безбедности, зар он не подлеже мобилизацији?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не, мислим, обзиром да смо наставили примењивати законе из бивше Југославије, онда смо ми у тим ратним приликама организација која наставља рад у тим приликама.

НАТАША КАНДИЋ: Зар, опет ми није јасно, ја се извињавам, Ви као неко тамо, долазите из Сектора државне безбедности, зар нико не показује интересовање, осим Жугића за Вас, зар Вас Драго Вуковић кога шаље Караџић у Бијељину, не показује интересовање за Вас, Маузер, нико, нико Вас не позива да се ангажујете?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Ја сам уверен да ме тада не зна ни Драго Вуковић, а поготову Маузер и ови остали. Према старим припадницима Службе државне безбедности био је тај неки анимузитет прошлости, комунистичке и тако даље и тако даље.

НАТАША КАНДИЋ: А када сте у Зворнику, да ли Ви имате прилике да идете на ове седнице ове Привремене владе?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините, где, у ком месту?

НАТАША КАНДИЋ: У Зворнику.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Зворнику, добро.

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Питали смо га.

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Јер, пазите и да смо били формирани, на такве седнице представници Службе из тог детаשמана не иду, јер једноставно, ми не одговарамо локалним властима, ми имамо хијерархију по којој одговарамо централу Службе и то је то.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте упознали Бранка Грујића?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, њега знам од пре.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекао је да га зна.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте у том периоду некада у прилици да са њим разговарате на неком службеном месту, општина?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Нисам имао прилику, верујте ми, мислим.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сте ради обављања службе, прикупљали неке податке о томе, ко је шта, ко је нека власт, ко има моћ, ко доноси одлуке, ко шаље формације негде, ко?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, тада нисмо, ја Вам сада говорим о периоду када сам дошао у Зворник. Мислим, прво нисам знао ни, ја сам и Жугићу тада говорио, прво хоћу да видим по чему радимо, на основу чега радимо и шта Служба ради, који је њен делокруг рада. После све то добијамо негде крајем године и тако даље, сву ту нормативу.

НАТАША КАНДИЋ: Шта сте, извињавам се ако нисам добро разумела, Ви овог Јекнића упознајете ту у Зворнику, да ли је тако?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Јекића?

НАТАША КАНДИЋ: Молим?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Јекића ја уопште не знам.

НАТАША КАНДИЋ: Никада га нисте? А да ли сте уопште знали ко је он?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, само из штампе и то највише сам чуо после рата. Уопште не знам, не знам ни како изгледа, верујте ми.

НАТАША КАНДИЋ: А да ли сте упознали сведока «К» тада у Зворнику?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Тада не, мислим, нити сам имао сусрета, нити сам имао контаката било каквих са њим.

НАТАША КАНДИЋ: Остаје ми нејасно, са ким сте Ви комуницирали?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Како мислите?

НАТАША КАНДИЋ: Са ким овако, кажете, тамо сте, са ким комуницирате у Бијељини, са Жугићем, у Зворнику са Жугићем и?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: И остала двојица колега који су били.

НАТАША КАНДИЋ: Али са ким споља, Ви сте нешто изнутра, али са ким, у односу на кога сте Ви служба нека, односно, на коју врсту података Ви реагујете, делујете?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, још увек тада, ја не знам да ли Ви мене схватате, ми смо дошли ту да формирамо, једноставно не радимо ништа, треба да створимо основу да нешто радимо. Ја сам инсистирао, да бих почео да радим, морам да знам шта радим, јер и да смо нешто радили, морамо да знамо коме шаљемо, требају нам средства преко кога шаљемо, јер то се све после устројава негде крајем.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли Вас неко из службе Србије позива на неки разговор?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Никада нико.

НАТАША КАНДИЋ: Никада нико?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Да.

НАТАША КАНДИЋ: Да ли сазнајете тада када сте у Зворнику за неко кривично дело, тада, не касније, него тада, јуни, јули?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, сазнајем, али после.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада је питање, у то време да ли сте сазнали?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, нисам то знао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, нећемо инсистирати, то смо већ питали.

НАТАША КАНДИЋ: Па, да ли је Вама, извините, није чудно како сте уопште Ви преживели у то све време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то нам нема везе са оптужницом, то питање.

НАТАША КАНДИЋ: Добро, немам више питања.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И њему је смешно, не морамо још ми додатно. Изволите колега Шалићу.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Ја бих имао још једно питање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сада чекајте ред, прошли смо ред.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Чекајте на ред, колега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ево бранилац да Вам постави, бранилац господина Бране Грујића ће да Вам постави питање, изволите.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Господине Зарићу, ја ћу пробати кратко, пар питања само ако можете да ми одговорите. Прво реците ми, да ли

знате ко је шеф те Јавне безбедности, да ли МУП-а, тог у Бијељини, тада, у том периоду?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не знам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не знате? Одакле долази овај Драган Андан?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, он долази из Сарајева, из Сарајева, ако је радио у Сарајеву.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли помиње он на тим разговорима, шта Бијељина у том контексту, тај Центар безбедности, не интересује ме Државна, већ само ова Јавна, милиција ме интересује?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, вероватно, да ли је, ја тада и не знам ко чини комплетно састав руководни МУП-а, а камоли у Центру Бијељина. Вероватно да га неко из МУП-а послао у Центар Бијељина или испред.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: А шта је тај Станишић?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Он је министар.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Министар, чега?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: МУП-а.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: МУП-а? А где је тај МУП?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Пале или Бијељина седиште.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Седиште?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Како је организовано?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, организован је по центрима и станицама.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: По центрима и станицама? У Зворнику, има ли станица милиције?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Има ли службе неке она своје, крим. службе, технику, инспекторе и то?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Има сигурно.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Има?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Сада у ком капацитету, то не знам, имајући у виду да.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је њима Бијељина надређена стручно, хијерархијски?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Е то Вам не смем тврдити, ја не знам када је тачно формиран тај Центар у Бијељини и где везује и станицу Зворник.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Када сте започели те разговоре, кажете са тим неким Жућом кога су тамо испребијали и Ви се мало повлачите, да ли сте схватили да је неко Жугићу наредио да се повуче, па да ови из Јавне преузму те разговоре?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, нисам схватио, онда сам ја рекао Жугићу да ми то не можемо радити, говорим у име Службе у којој сам.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, добро, али Ви сте, кажете, отишли после, а преузели су, ко је преузео то да ради?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Ја мислим да је то Јавна безбедност.
АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јавна безбедност? Значи у Бијељини има тада Јавна безбедност?
СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Ја мислим да има.
АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Јер Ви када долазите у ту станицу, видите, колико рекосте, доста милиције тамо, чини ми се?
СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Да.
АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли су они пребијали све или само овога Жућу?
СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Ја сам то видео за Жућу, а да ли су све остале, да ли су друге, то не знам.
АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да, да, да. А реците ми, реците ми, овај Давидовић, господин Давидовић, и тада и касније, је ли он тамо осуђиван за нека кривична дела?
СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: То не знам.
АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не знате? Да ли се воде поступци за пословне преваре против њега тамо?
СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Ни то ми није познато.
АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Није Вам познато? Ни окривљени, али ми смо на његов исказ имали низ примедби, зато ја говорим због неких других ствари, знате, Ви видите сведок износи ту неке чињенице потпуно различите у односу на Давидовића, па како не износи, ништа не потврђује оно што је рекао Давидовић.
АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: И не негира.
АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Па, ево Ви сте му предочили да је Давидовић рекао овом, каже, није тачно, Давидовић је рекао оно, он каже, није тачно, јел тако, колико сам схватио, Зарићу? Па, две, три ствари које Вам је предочила председник већа да је Давидовић изјавио, Ви сте рекли, није тачно. Да ли је тако било?
СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Не знам, не бих сада ту погађао, требало би сада поново да се вратим на свако питање, па да кажем тачно.
АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не морамо, да сада не ширимо. Реците ми, Ви рекосте да нисте знали никога из војске у том периоду и нисте имали.
СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Нисам имао контакте.
АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли је било рата тада у Зворнику када Ви дођосте тамо, пуца ли се?
СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: У граду не.
АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Не у граду, мислим, у граду, околу Зворника, на тим линијама?
СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Пуца се, па рат је, него шта, где су линије фронта, то, у то време не бих Вам сада знао рећи где су биле.
АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: И само још једно питање, ја нисам схватио Ваша та сазнања, Ви кажете за овог Давидовића, он је дошао, да ли је

дошао он са стране или је он ту из Центра Бијељине преузима ту акцију као неки функционер ту из Бијељине?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Он долази из Бијељине, е сада, одакле је дошао у Бијељину, то стварно не знам. Мислим, он говори да је из Савезног СУП-а, да има своју специјалну јединицу, али су то вече дошли и специјалци МУП-а Републике Српске који су гро посла одрадили, њихове јединице.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Да ли знате када је формиран МУП Републике Српске?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Ја мислим април 1992. године.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Април 1992. године. За војску сте рекли мај, је ли тако?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Мај, колико се сећам, али немојте ми то узимати,, то не бих смео, то имају званични подаци.

АДВ. МИЛОМИР ШАЛИЋ: Добро, хвала.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја бих само једно питање да се надовежпем на колегу Шалића. У време када је сведок био у Зворнику, односно у Бијељини, па одлази у Зворник и када је имао ову, да тако кажемо, неформалну улогу, односно улогу коју му неко други додељује, Жугић, да он неке послове ради у име Службе, а и након тога од августа месеца када и формално то ради у Служби у Зворнику, као професионалац, као полицајац, шта уочава у односу на Јавну безбедност, да ли постоји у Зворнику та Служба јавне безбедности и да ли то функционише како он то види, каже као, не као обичан грађанин, него као професионалац, да та служба функционише, да ради, полиција у Зворнику, какав је његов утисак о томе?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, мислим, утисак, тада се не може мерити са неког аспекта нормалног функционисања из мирнодопског, једноставно имате утисак да функционише, а како, да бих сада оценио да ли она функционише по свим оним сегментима које треба, то не долази, једноставно не знам шта људи раде и колико су стручни, оспособљени и ту хиљаду ствари има које утичу, од броја људи који раде, стручности, професионалности и тако даље. У оцену се не бих упуштао.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја сам сведока разумео да, када је боравио и два месеца у Бијељини, да је одлазио у једно село поред Зворника где су његови родитељи живели и да је то, али нисам чуо које је то село, односно можда нисам добро разумео.

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Нисам ја одлазио у село, него је село Незук где су моји родитељи живели, то је прво село које је спаљено и онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Није имао где више.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: А ко је спалио то село?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Представници Армије Босне и Херцеговине.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ништа више, хвала.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Само да питам, да ли је некога обавестио, некога од тих шефова, Кијац, Мића Станишић, овога туку, везног, ухапшеног човека туку пред њим, да ли је то обичај тамо био или шта?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Можете поновити питање, молим Вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте обавестили некога да је тај Вучковић Војин ту тучен пред Вама?

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Пред сим везан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте пријавили то некоме?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Нисам то пријавио, него, једноставно, ја сам изашао и рекао Жугићу, ја ово, под оваквим условима нећу да радим, нити.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Да ли је рекао, под којим условима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте му рекли да су овог човека?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Јесам, али једноставно то је такав био, у ходницима гужва, улазе специјалци, једноставно имате ненормалне околности и онда сада улази неки од специјалаца и каже, причај ти, гура, овако туче, ја гледам и изађем и кажем Жугићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда ништа, добро. А ово што Вас је питао бранилац, ја сам покушала можда да Вам то мало приближим. Да ли је било безбедно у Зворнику у јуну када сте одлазили код Жугића, како Вам је на улицама изгледало, да ли је било безбедно за живот грађана?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: То је врло релативна ствар, то о некој апсолутној безбедности се не може говорити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, питам Вас уопште, да ли је било безбедно, како је изгледало по улицама, да ли сте могли да идете?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, могло је се изаћи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Може, могло је се ходати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Ја бих само направио једно поређење, Ви сте били и у Бијељини и у Зворнику. У погледу безбедности, што Вас је питала председница већа, да ли уочавате неку разлику, да је та безбедност у Зворнику, да не постоји таква безбедност или да тако кажем или је то нешто слично, обзиром на ратне услове?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Обзиром на ратне услове, било је разлика, Зворник је, према Зворнику су била ближа и ратна дејства и много тога, тако да се Бијељина и Зворник не могу у том сегменту поредити.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли то може да се разуме да је то било, обзиром на ратне услове, релативно безбедно?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Па, релативно, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли неких питања, нема. Имате ли још нешто да нам кажете што сте се сетили можда у међувремену?

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: То је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

То је све што имам да изјавим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала Вам што сте сведочили.

СВЕДОК РИСТО ЗАРИЋ: Хвала Вама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довиђења. Изволите.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Само кратко, техничке природе. Везано за материјал који смо добили на ЦД, а у више наврата смо молили да се скине заштита, то је проблем везано за операције које би требало извршити на томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све је у ПДФ, тако је горе у техници.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Јер не може да се врши ни претрага, ни укуцавање по именима, ништа, добро. А друга ствар се тиче вештачења. Не знам да ли је сада време или.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажите.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Па, ради се о вештачењу Ивана Кораћа, неуропсихијатријском које је урађено, па у тексту налаза постоје, да кажем, извесне, да ли су грешке, али у сваком случају на то би ставили примедбу, ради се о вештачењу, писменом налазу и мишљењу, које је радила Комисија судских вештака неуропсихијатара, односно судске психологије од 28.08.2007. године, где је у налаз на страни 4. у трећем реду, наведена, парафразирана изјава Ивана Кораћа, па је у том делу начињена грешка у делу где је он рекао да је командант јединице у којој је он био Брано Грујић, односно Грујић Бранко, како пише. У том смислу обојица су приметила ту ствар и само би хтели да се на овом месту на то укаже, да је значи таква изјава, исказ Кораћа неправилан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ми сигурно нећемо одбране ценити из онога што се наводи у налазу вештака.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: То је ствар коју су они приметили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Имате ли неку другу примедбу или предлог везано за тај налаз?

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: За сада не, што се тиче, изнећемо евентуално касније, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када касније, ја Вас опет молим, чули сте, тужилац ево припрема, у завршној фази. Ви ћете добити у међувремену.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: За сада немамо никаквих предлога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ћете добити тај прецизирани текст, да ли је тако и ја се надам да ћете до претреса у марту месецу, да доставите евентуалне предлоге или нешто, да нам та недеља не пропадне, јер ако Ви тада ставите предлоге, ми нећемо моћи да радимо ништа у вези Вашег брањеника и брањеника господина Ђорђевића.

АДВ. ДРАГАН ЂОКИЋ: Судија, Ви сте рекли крајем марта?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Да ли је то дефинитивно 24. до?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте, до 27.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Од 9,30 часова?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

АДВ. МИРОСЛАВ ЂОРЂЕВИЋ: Није тако било, мени бар није било јасно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

АДВ. ДРАГОЉУБ ТОДОРОВИЋ: Од 24. до?

Суд доноси

РЕШЕЊЕ

***Данашњи главни претрес СЕ ОДЛАЖЕ, а следећи се заказује
за:***

***24., 25., 26. и 27. март 2008. године
са почетком у 9,30 часова.***

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, ми ћемо, дотле сигурно ћете добити прецизирани текст и ја се надам да ћемо онда моћи да завршавамо, да прочитамо писмене доказе и ако, мислим да сте предлоге, не знам, видећемо. Дан 28. март смо уступили колегиници за други предмет, пошто немамо термине, то је термин за други предмет, други предмет ратни злочин. То би било све.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА - СУДИЈА